

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ה ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּל שְׂאֵר מַאֲרֵי דְדִינִין דְּלֹא יְכַלִּין לְשַׁלְטָא בְּהֵוָה דִּינָא דְאַתְמָסֵר לוֹן. וְכֹלָא בְּזִמְנָא חָדָא. תָּא חֲזִי, כֹּלָא אֲתַעְבִּיד בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא לְאַסְתַּפְקָא דָּא בְּדָא, וְלְאַסְתַּלְקָא לְעִילָא מֵאֵן דְּאַצְטְרִיךְ עַד אֵין סוּף. (נדפס בפקודי רכא א, רסח ב)

תרגום לעברית

הַחֲבִיתִין וְכֹל שְׂאֵר הַמִּנְחֹת לְעוֹרֵר רוּחַ קְדוּשָׁה בְּרָצוֹן הַכֹּהֲנִים וְשִׁירַת הַלְוִיִּם וּבִתְפִלַּת יִשְׂרָאֵל. וּבָאוּתוֹ עֲשׂוֹן וְשֶׁמֶן וְקֹמַח שְׁעוּלִים, מִתְּרֹוִים וּמִסְתַּפְקִים [ס"א וּמִתְפַּנְקִים ס"א וּמִתְפַּשְׁטִים] כָּל שְׂאֵר בְּעֵלֵי הַדִּינִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בָּאוּתוֹ הַדִּין שֶׁנִּמְסַר לָהֶם, וְהַכֹּל בְּזִמְן אֶחָד. בָּא רָאָה, הַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הָאֱמוּנָה לְהַסְתַּפֵּק זֶה בָּזֶה וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה מִי שְׁצָרִיךְ עַד אֵין סוּף.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲרִימַת יִדְאֵי בְּצִלּוֹתֵין לְעִילָא, דְּכַד רַעוּתָא עֲלָא לְעִילָא קִיִּימָא עַל הֵוָה רַעוּתָא דְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֶלְמִין רִישָׁא דְסֻתִּים יִתִּיר לְעִילָא. וְהֵוָה רִישָׁא אֲפִיק מֵאֵי דְאַפִּיק וְלֹא יִדְיעַ וְנִהִיר מֵאֵי דְנִהִיר כֹּלָא בְּסֻתִּימוּ.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות למעלה, שפשרצון העליון למעלה למעלה עומד על אותו רצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולמים, הראש היותר נסתר שלמעלה, ואותו הראש מוציא מה שמוציא, ולא ידוע, ומאיר מה שמאיר הכל בסתר.

טקסט הזהיר

רעו דמחשבה עלאה למרדף אבתריה ולא תנהרא מניה. חד פריסו אתפריס. ומגו ההוא פריסא ברדיפו דההיא מחשבה עלאה מטי ולא מטי עד ההוא פריסא נהיר מה דנהיר. וכדין (ס"א ההוא) איהו מחשבה עלאה נהיר בנהירו (בסתימו) סתים דלא ידיע וההוא מחשבה לא ידע. כדין בטש האי נהירו דמחשבה דלא אתיידע בנהירו דפרסא דקיימא דנהיר ממה דלא ידיע ולא אתיידע ולא אתגלייא. וכדין (נ"א האי) דא נהירו דמחשבה דלא אתיידע בטש בנהירו דפריסא ונהירין כחדא ואתעבידו תשע היכלין.

תרגום לעברית

רצון המחשבה העליונה לרדף אחריו ולהיות מואר ממנו. מסך אחד נפרד. ומתוך אותו מסך ברדיפת אותה מחשבה עליונה מגיעה ולא מגיעה עד אותו מסך, מאירה מה שמאירה. ואז אותה מחשבה עליונה מאירה באור [בסתר] נסתר שלא ידוע, ואותה מחשבה לא ידע. ואז מכה אור המחשבה הזה שלא נודע באור של המסך שעומד, שמאיר ממה שלא ידוע ולא נודע ולא התגלה. ואז [נ"א: זה] זה אור המחשבה שלא נודע מכה באור של המסך, ומאירים כאחד. ונעשים תשעה היכלות.

טקסט הזהיר

והיכלין לאו אנון נהורין ולא אנון רוחין ולא אנון נשמתין. ולא אית (איהו) מאן דקיימא בהו. רעותא דכל תשע נהורין דקיימי כלהו במחשבה דאיהו חד מנייהו בחושבנא כלהו למרדף בתרייהו בשעתא דקיימי במחשבה ולא מתדבקו ולא אתיידעו. ואלין לא קיימי לא ברעותא ולא במחשבה עלאה (נ"א עלאין). תפסין בה ולא תפסין.

בְּאֵלֶּיךָ יְיָ כָּל רוּחַ דְּמִימָנוּתָא וְכָל אַנּוּן נְהוּרִין מְרִזָּא דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה (דליתתא ד"א וליתתא) כְּלָהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף. עַד הָכָא מָטוּ נְהוּרִין וְלֹא מָטוּן וְלֹא אֲתִידַעוּ. לֹא הָכָא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשָׁבָה. (כדין ד"א כד) נְהִיר מַחְשָׁבָה וְלֹא אֲתִידַע (ידיע) מִמָּאן דְּנְהִיר. כְּדִין אֲתַלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוּ בִינָה וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר וְאַעִּיל דָּא בְּדָא עַד דְּאֲתַכְּלִילוּ כְּלָהוּ כְּחֵדָא. וּבְרִזָּא דְקֶרְבְּנָא כַּד סָלִיק כְּלָא אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא וְנְהִיר דָּא בְּדָא. כְּדִין קְיָיְמִי כְּלָהוּ בְּסָלִיקוּ וּמַחְשָׁבָה אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוּ דְּאֲתַנְהִיר מִנִּיהּ מַחְשָׁבָה עֲלָאָה (דלא אֲתִידַע בַּהּ כָּלל) אֶקְרִי אֵין סוּף. וּמִנִּיהּ אֲשַׁתְּכַח וְקְיָיְמָא וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר וְעַל דָּא כְּלָא קָאִים. זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְּצַדִּיקָא בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

וְהִיכָלוֹת אֵינָם אֹרוֹת וְלֹא רוּחוֹת וְלֹא נִשְׁמוֹת, וְאֵין מִי שְׁעוֹמֵד בָּהֶם. הָרָצוֹן שֶׁל כָּל תַּשְׁעָה הָאֹרוֹת שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחֻשְׁבוֹן כָּלָם לְרִדְף אַחֲרֵיהֶם. בְּשַׁעָה שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא נִדְבָקִים וְלֹא נוֹדְעִים. וְאַלָּה לֹא עוֹמְדִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוְנָה [עֲלִיוְנוֹת]. תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאַלָּה עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֵמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאֹרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוְנָה [שְׁלֵמָה וְלִמְטָה] כָּלָם נִקְרְאִים אֵין סוּף. עַד כָּאן מַגִּיעִים אֹרוֹת וְלֹא מַגִּיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כָּאן רָצוֹן וְלֹא מַחְשָׁבָה. [אז] כְּשֶׁמֶאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדַעַת [יְדוּעָה] מִמִּי שְׁמֵאִירָה, אֲזִי מִתְלַבֶּשֶׁת וְנִסְתַּרְתָּ לְתוֹךְ הַבֵּינָה וּמֵאִירָה לְמִי שְׁמֵאִירָה, וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שֶׁכָּלָם נִכְלָלִים כְּאַחֵד. וּבְסוּד הַקֶּרְבֵּן כְּשֶׁעוֹלָה, הַכֹּל נִקְשֵׁר זֶה בְּזֶה וּמֵאִיר זֶה בְּזֶה. אֲזִי עוֹמְדִים כָּלָם בְּעֲלִיָּה, וְהַמַּחְשָׁבָה מִתְעַטֶּרֶת עִם אֵין סוּף. אוֹתוֹ הָאֹר שְׁמוּאֶרְת מִמֶּנּוּ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוְנָה שְׁלֵא נוֹדַעַת בָּהּ כָּלָל נִקְרָא אֵין סוּף, וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְעוֹמֵד וּמֵאִיר לְמִי שְׁמֵאִיר, וְעַל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

תא חזי, האי קוץ כל בשר, כמה דקשורא אשתכח לעילא בחדו, אוף הכי נמי לתתא
בחדוותא. ורעותא לאסתפקא כלא לעילא ותתא. ואימא קיימא עלייהו דישראל כדקא
יאות.

תרגום לעברית

בא ראה, קוץ כל בשר הזה, כמו שהקשר נמצא למעלה בשמחה, גם כאן למטה בחדוה,
ורצון להסתפק הכל למעלה ולמטה. והאם עומדת על ישראל כראוי.

טקסט הזוהר

תא חזי, בכל רישי ירחא וירחא כד סיהרא מתחדשא יתבין ליה להאי קוץ כל בשר
חולקא חדא יתיר על קרפנין לאתעסקא ביה וישתמש בחולקיה. ויהא סטרא דישראל
בלחודייהו. בגין דיתאחדון במלכיהון, ודא איהו שעיר. בגין דאיהו בחולקא דעשו
דכתיב ביה שעיר (בראשית כז) הן עשו אחי איש שעיר. ועל דא איהו אשתמש
בחולקיה. וישראל אנון משתמשין בחולקיהון. ובגין כך כתיב, (תהלים קלה) כי יעקב
בחר לו יה ישראל לסגולתו.

תרגום לעברית

בא ראה, בכל ראש חדש וחדש כשמתחדשת הלכנה, נותנים לקוץ כל בשר הזה חלק
אחד יותר על הקרפנות להתעסק בו וישתמש בחלקו, ויהיה צד של ישראל לבדם כדי
שיתאחדו עם מלכם, וזהו השעיר, משום שהוא בחלק עשו, שכתוב בו שעיר, (בראשית
כז) הן עשו אחי איש שעיר. ועל זה הוא השתמש בחלקו, וישראל משתמשים בחלקם,
ולכן כתוב (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו.

תא חזי, האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר ובגין כך תקונא דבשרא תדיר לגביה ועל דא אקרי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמתא. נשמתא סלקא לאתרא ובשרא אתיהיב לאתר דא. כגוונא דא בקרבנא דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.

תרגום לעברית

בא ראה, קץ כל בשר הזה, כל רצונו אינו אלא בבשר תמיד, ולכן תקון הבשר תמיד אליו, ולכן נקרא קץ כל בשר. וכשהוא שולט, שולט על הגוף ולא על הנשמה. הנשמה עולה למקומה, והבשר נתן למקום הזה. כמו זה בקרבן, שהרצון עולה למקום אחד, והבשר למקום אחד.

טקסט הזוהר

ובר נש דאיהו זכאה איהו קרבנא ממש לכפרה. ואחרא דלאו איהו זכאה, לאו איהו קרבנא בגין דביה מומא דכתיב, (ויקרא כב) כי לא לרצון וגו'. ועל דא צדיקיא כפרה אנון דעלמא וקרבנא אנון בעלמא (עד כאן):

תרגום לעברית

והאיש שהוא צדיק, הוא קרבן ממש לכפרה, ואחר שאינו צדיק אינו קרבן, משום שיש בו מום, שכתוב (ויקרא כב) כי לא לרצון וגו'. ועל זה הצדיקים הם כפרת העולם והם קרבן בעולם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. למיטל רשו לאחשכא אפייהו

בֹּא רְאֵה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנָח קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי. לְטַל רְשׁוֹת לְהַחֲשִׁיךְ פָּנַי בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלִכְן הִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ. [וְעַל זֶה עָשָׂה לְךָ תַּבַּת עֲצֵי גֹפֶר, כְּדִי לְהַנְצִל בָּהּ וְלֹא יוּכַל לְשַׁלֵּט עָלֶיךָ, רַבִּי חֵיִיָּא וּרְבִי יוֹסִי הֵיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אִמְרָא אַחַד]. כְּתוּב וַיַּעַשׂ נָח כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ ה'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.